

Petzeck 3283 m

→ Andrej Mašera

Skupina Schober, ki leži južno od skupine Grossglocknerja v Visokih Turah, je med našimi gorniki sorazmerno malo znana, čeprav ji je uspelo ohraniti prvobitno pristnost nedotaknjene narave in je vsekakor vredna obiska. Tam si z avtomobilom in žičnicami ne bomo kaj dosti pomagali, velike višinske razlike bomo morali premagati kar peš. Vendar je ta neoskrunjeni kotiček Alp zelo zanimiv in privlačen, številni vrhovi so drzno ošiljeni, pokrajino zaljšajo slikovita jezera, tudi ledenikov ne manjka, čeprav jih, kot tudi drugod, krepko pobira. Dobro oskrbovanih koč je dovolj, po

večini ležijo v zatrepih dolin, ki se globoko zajedajo v gorstvo. Med tritisočaki skupine Schober so za obisk privlačni vrhovi Roter Knopf (3281 m), Glödis (3206 m), Hochschober (3240 m), Hoher Prijakt (3064 m), predvsem pa Petzeck, ki je tudi najvišji.

Petzeck je lepo oblikovan skalnat vrh s strmo, skoraj 1000 m visoko severno steno, medtem ko proti jugu kaže nekoliko pohlevnejšo podobo. Jugozahodno od njega leži ledenik Graden Kees, jugovzhodno pa precej manjši Prilitsch Kees; pri običajnem vzponu se obeh niti ne dotaknemo. Drugače pa je, če se skušamo na Petzeck povzpeti po strmih žlebovih na severni strani, ki so seveda zasneženi oz. poledeneli.

Pristop do Izhodišča: Skozi karavanški predor in po avtocesti do Spittala, tam pa proti zahodu po dolini Drave skoraj do Lienza. Malo pred njim desno navzgor in čez prelaz Iselsberg v dolino reke Möll do vasi Mürttschach. Tam zapustimo cesto, ki gre naprej proti Heiligenblutu, pod Großglockner. Zavijemo proti zahodu, v stransko dolino Wangenitztal, do planine Wangenitzalm (1371 m).

Vzpon: S planine nadaljujemo pot po dolini

navzgor mimo slikovitih planin do kočice Wangenitzsee (2508 m), ki leži ob istoimenskem jezeru, in jo dosežemo po 4 urah vzpona. Najbolje je, če v njej prenočimo. Od kočice gremo po markirani poti št. 927, ki gre najprej nekaj časa proti vzhodu, nato pa zavije naravnost proti severu čez skalnato pobočje do vznožja krnice Kruckel Kar, ki se spušča s škrbine Petzeck Scharte (3034 m). Pot postane strmejša in v kratkih serpentinah premaga 400 m visoko skalno zaporo, ki se izteče na širni uravnavi na višini 3136 m. Tam v zgodnji sezoni naletimo na položno snežišče, pozneje pa na melišče, po katerem brez težav v kratkem dosežemo razgledni vrh. Od kočice rabi- mo za vzpon 3 ure.

Sestop: Sestopimo po poti vzpona (4 h 30-5 h).

Težavnost: Vseskozi dobro markirana in zavarovana pot zahteva zanesljiv stop, predvsem pa dobro fizično pripravljenost. Ker je vseskozi izpostavljena soncu, je lahko v vročih poletnih dneh zelo naporna.

Vodnik: Richard Goedeke: 3000er in den Nordalpen. Bruckmann, München.

Zemljevid: AV-Karte Schobergruppe. Blatt 41, 1 : 25 000. ○